

det er mig ialfsald indlysende, at det Forslag, som her foreligger, trænger til nærmere Overveielse, inden man tager nogen Bestemmelse om, hvorvidt det netop er det Punkt, ved hvilket man vil gjøre finantsielle Dpoffresser; thi det maae vi jo være os vel bevidste, at ved mange Forandringer i Stempelpapirsforordningen, hvorom der kan være Spørgsmaal, der er den finantsielle Side af Sagen betydningsfuld. At der altid kan vindes en Lettelse, at den største Lettelse vilde være at afskaffe Stempellovgivningen, ja, det er klart; men netop ved en Stattelov som her bliver det ikke noget væsentligt Synspunkt, at man kan paapege, at der ved Forandringen vindes en Lettelse i Omsætningen, men det kommer an paa, om der netop er overveieude Grund til at indlade sig paa denne Lempelse fremfor paa andre, hvorom der ligesaa vel kunde være Spørgsmaal, og det er da min ganske bestemte Overbeviisning, at den Forandring, hvorom der her er Spørgsmaal, ikke staaer i første Række; der er en Mangfoldighed af andre Punkter, som vilde komme frem, saasnart man gif ind paa Sagen, til en omfattende Revision, Noget, som jo slet ikke her ligger for. Det er min bestemte Afgt at tage hele dette Revisionsspørgsmaal med Hensyn til Stempellovgivningen for; hvilket Resultat der vil fremkomme, og naar dette vil skee, derom kan jeg jo ikke nu udtale mig med nogen Sikkerhed; det er mit Onske, at det maa kunne skee til næste Rigsdagsammenkomst, men noget bestemt Tilfagn derom kan jeg naturligviis ikke give; thi der er mange Vanstueligheder forbundne med en saadan Revision, og det fra mere end een Side. Det er de tvende væsentlige Grunde, hvorfor jeg vedblivende maa antage, at dette Forslag ikke har Krav paa at vinde Thingets Bifald.

Besværlig: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad der er blevet anført mod Lovforslaget i dets Heelhed, og jeg skal i den Henseende først bemærke med Hensyn til, hvad den ærede Landstingsmand, det sidder bagved mig (Dahl), yttrede, idet han paaberaabte sig det Argument, at Stempelpapirsanordningen var af en saa særegen Beskaffenhed, at en Omdannelse af den eller

en Forandring i dens enkelte Punkter griber saameget ind i det Hele, at den ikke bør udgaae fra Rigsdagen; Forslag til Forandringer i Stempelpapirsanordningen bør, efter hvad den ærede Landstingsmand yttrede, kun komme fra Regjeringen. Jeg skal i den Henseende bringe det ærede Thing i Erindring, at det er en Anskuelse, som idetmindste ikke tidligere har vundet det ærede Landstings Bifald. Jeg skal bringe den meget ærede Forsamling i Erindring, at i den fjerde Sessjon, da der blev forelagt et Udkast til en Lyendelov for Danmark, da var der deri en Bestemmelse med Hensyn til det stemplede Papir, hvori det hed, at der til Studsmaalsbøger skulde bruges det sædvanlige stemplede Papir til 42 Skilling. Det Udvalg, som blev nedsat i denne Anledning, foreslog, at dette skulde forandres til, at Studsmaalsbøger skulde udstedes paa Stempelpapir af 4de Klasse Nr. 2, til 10 Skilling. — Derimod reiste den daværende Justitsminister sig, som de Herrer, der dengang vare Medlemmer af denne Forsamling, ville erindre, med megen Kraft. Han erklærede nemlig, at dersom denne Forandring blev vedtaget, kunde han ikke indstaae for, at Lovforslaget vilde gaae igjennem; det var et finantsielt Spørgsmaal, og det var Noget, man paa ingen Maade maatte indblande i denne Sag. Uagtet denne, som sagt, meget stærke Protest fra Ministeriets Side gif Thinget imidlertid ind paa det stillede Forslag, og uagtet det, saavidt jeg erindrer, var oplyst fra Ministeriets Side, at Indtagterne derved vilde blive formindskede med flere tusinde Rigsdaler, blev det, der var foreslaaet, dog vedtaget, og det findes ogsaa nu i Loven, saa at, uagtet denne Forandring i Stempelpapirsanordningen foregif leilighedsviis ved en anden Lov, og uagtet Ministeren erklærede, at han ikke vilde gaae ind paa den, blev den dog vedtaget af Landstinget, og der blev ikke anvendt noget Veto imod denne Lov. Jeg anfører kun dette for at bringe i den ærede Forsamlings Erindring, at det Argument, som er benyttet af den ærede Landstingsmand, at Forandringer ikke bør gaae ud fra Forsamlingen, ikke er den Anskuelse, som tidligere har fundet Steb i Landstinget, og som, dengang den blev ud-